

Arrest

nr. 136 762 van 21 januari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X., X., X. en X., die verklaren van Oekraïense nationaliteit te zijn, en X., die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 6 oktober 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 september 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat F. HASOYAN verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing inzake verzoeker, R.O., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Armenië, maar woonde sinds begin jaren negentig in Oekraïne, meer bepaald in Volodimir-Ostrivok (noord-westen van Oekraïne). U bent getrouwd met A.N. (O.V. 7.885.861). U bent de vader van G.O. (O.V. X), B.O. (O.V. X) en M.S. (O.V. X). U bent de groovader van E.S. (O.V. X).

Sinds de gebeurtenissen in Kiev en Oekraïne eind 2013 is een nieuwe nationalistische groepering (Rechtse Sector) actief in Oekraïne. Deze mensen eisen van uw zonen dat ze zich bij hen aansluiten om te gaan vechten in het conflict in Oost-Oekraïne. Daartoe hadden ze uw zonen reeds aangevallen op 6 en 9 maart 2014.

Uw zonen zijn onmiddellijk gaan onderduiken bij vrienden.

De mensen van Rechtse Sector komen daarop nog verschillende keren bij u thuis langs, op zoek naar uw zonen. Als ze zich niet melden, dreigen ze u en uw hele gezin te vermoorden. Uw vrouw treft nog het opschrift 'dood aan Armeniërs' aan op haar marktkraam – jullie gaan ervan uit dat dit ook bedreigingen zijn van de Rechtse Sector omwille van uw zonen. De ex-man van uw dochter (R.S., werkzaam bij de politie in jullie stad) heeft banden met de Rechtse Sector en ook hij laat u weten dat uw zonen zich bij hen moeten voegen.

Op 25 april 2014 brengt u uw zonen naar uw kennis in het dorp Turysk. Op 27 april 2014 ontvangt u convocaties voor uw beide zonen; zo wil de politie hen te pakken krijgen om ze uit te leveren aan Rechtse Sector.

Uiteindelijk verlaat u Oekraïne op 28 april 2014.

Samen met uw vrouw, uw dochter en haar kind gaat u uw zonen ophalen in Turysk.

Van daar brengt de chauffeur jullie de grens met Polen over, in het bezit van jullie eigen reispaspoorten. Jullie blijven twee weken in Polen waar jullie tevergeefs wachten op uw andere dochter N. die in Oekraïne was achtergebleven.

Daarna reizen jullie verder naar België waar jullie op 14 mei 2014 aankomen en diezelfde dag een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: uw originele Oekraïense interne paspoort, uw originele rijbewijs en uw originele registratie als zelfstandige.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen van uw kinderen: de nationalistische Rechtse Sector eiste van uw zonen dat ze zich bij hen zouden aansluiten om te gaan vechten in Oost-Oekraïne. De ex-man van uw dochter, van wie ze gescheiden was omdat hij haar sloeg, had ook banden met de Rechtse Sector en eiste eveneens dat uw zonen moesten gaan vechten.

Als gevolg van de problemen van uw kinderen, kwamen de mensen van Rechtse Sector bij u thuis langs op zoek naar uw zonen en bedreigden uw gezin met de dood en schreven zij racistische slogans op de marktkraam van uw vrouw (CGVS p. 5 e.v.).

Welnu, aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw kinderen door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hen de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw kinderen is genomen, dient verwezen te worden naar hun beslissingen.

De beslissing in verband met uw zoon G.O. (O.V. 7.885.866) volgt hieronder:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was. Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was. U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10). U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11). Het is opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11). Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam. Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12). Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16). Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). Uw broer verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt

aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend. Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor straf dossier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire

bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

De beslissing in verband met uw zoon B.O. (O.V. 7.885.864) volgt hieronder:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af. Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11). Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS

moeder p. 5). Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was. Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielaanvraag. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor

betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming

bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw dochter M.S. (O.V. 7.885.870) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne bent gevlucht uit vrees voor uw ex-man die zich tegenover u agressief gedroeg en u sloeg, zowel tijdens als na jullie huwelijk. U verwijst ook naar de problemen van uw broers die door de nationalistische Rechtse Sector werden verplicht om hen te vervoegen – indien ze dat niet zouden doen, zouden ze uw hele gezin vermoorden (CGVS p. 5 & p. 12). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw problemen met uw ex-man R.S., slaagt u er niet in het Commissariaat-generaal te overtuigen van de slechte band die u met hem zou hebben gehad en het bijhorende fysieke geweld tegenover u. De scheidingsakte die u neerlegt (document 5) toont weliswaar aan dat u op 2 december 2013 officieel van uw man gescheiden bent; dit document verschaft evenwel geen duidelijkheid over de gespannen relatie die u met uw ex-man had tijdens en na uw huwelijk. Zoals gesteld overtuigt u het CGVS niet van de agressieve houding van uw ex-man tegenover u.

Zo verklaart u dat uw ex-man u vaak sloeg, in het begin minder dan op het einde, maar als u gevraagd wordt wanneer dit begonnen is, kan u dat niet zeggen (CGVS p. 6). Daarnaast haalt u een aantal concrete voorbeelden van incidenten aan die u onderging, zoals het feit dat u op straat een pistool tegen uw hoofd kreeg en het feit dat hij u aanreed met de auto nadat jullie naar een bar waren geweest – u kan evenwel geen enkele van deze feiten in de tijd situeren (CGVS p. 5 & p. 9). Over de verkrachting door zijn vriend (volgens u op aangeven van uw ex-man) blijft u ook vaag; zo verklaart u dat dat ‘in januari van dit jaar was, of in februari’ en voegt eraan toe dat u het eigenlijk niet meer goed weet (CGVS p. 6). U zegt ook dat u éénmaal naar de politie ging om klacht in te dienen tegen uw ex-man, maar dat ze daar niets mee gedaan hebben omdat uw ex-man zelf bij deze politie werkte. Afgezien van het opvallende feit dat u een klacht wou gaan indienen tegen uw ex-man in hetzelfde politiekantoor als waar hij werkte, verklaart u opnieuw zich niet te kunnen herinneren wanneer u dat zou gedaan hebben (CGVS p. 12). Welnu, dat u niet kan zeggen wanneer de problemen met uw ex-man begonnen en dat u geen enkele van de door u aangehaalde gebeurtenissen zou kunnen duiden in de tijd of daar bijzonder vaag over blijft, is maar weinig aannemelijk; te meer omdat deze feiten raken aan de kern van uw asielrelaas.

Tijdens uw gehoor haalt u aan dat u tijdens uw huwelijk af en toe bij uw ouders verbleef wegens de situatie in uw eigen woonst. U verklaart dat u op een bepaald moment – zijnde toen uw dochter E.S. zo’n drie à vier maanden oud was (haar geboorte was op 21 mei 2012, wat dus impliceert dat u het over eind augustus-september 2012 heeft) – uw dochter in uw ouderlijk huis achterliet omdat de situatie bij uw man u teveel werd. Vanaf dat moment woonde uw dochter dus bij uw moeder en uw vader; zelf bleef u nog een tijdje bij uw ex-man wonen. Korte tijd daarna, naar eigen zeggen twee à drie weken later, ging u dan zelf ook weer permanent bij uw ouders intrekken (CGVS p. 7-8). Uw moeder legt hierover echter andere verklaringen af. Net als u verklaart zij dat het gebeurde dat u en uw dochter af en toe bij hen kwamen logeren. Ze verklaart daarbij dat u twee jaar met uw ex-man heeft samengewoond, van 2011 tot 2013, meer bepaald tot enkele dagen voor uw scheiding in december 2013. Volgens uw moeder

woonde uw dochter E.S. pas bij hen sinds uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 9-10). Deze verklaringen van u en uw moeder komen dus allerminst overeen.

U en uw moeder leggen nog tegenstrijdige verklaringen af, onder andere over het moment waarop u haar inlichtte over het geweld dat uw ex-man tegen u gebruikte. U verklaart dat u haar over uw echtelijke problemen vertelde toen u van uw ex-man was weggegaan en weer definitief was gaan inwonen bij uw moeder (i.e. ongeveer september 2012, zie boven) (CGVS p. 11). Uw moeder daarentegen verklaart dat u haar dit vertelde kort voor uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 10). Een bijkomende tegenstrijdigheid ligt in het volgende. U verklaart dat u en uw ex-man eigenlijk wel overeenkwamen wat betreft uw dochter E.S., behalve één keer toen hij haar zonder uw toestemming van bij uw moeder thuis had meegenomen voor een wandeling – u ging haar vier dagen daarna van bij hem weghalen in zijn geboortedorp (wanneer dit was weet u opvallend genoeg wederom niet te zeggen, evenmin als wat de naam van dit dorp zou zijn) (CGVS p. 13-14). Uw moeder verklaart opvallend genoeg dat zij nooit concrete problemen heeft meegemaakt met uw ex-man, maar dat hij u soms wel belde om het kind op te eisen en te zien. Als uw moeder hierbij gevraagd wordt of het ooit effectief gebeurd is dat hij haar heeft opgeëist, antwoordt uw moeder expliciet 'Nee, dat heeft hij nooit gedaan. Ik heb hem alleszins nooit bij ons thuis gezien' (CGVS moeder p. 10-11). Dit zijn evenwel compleet twee tegenstrijdige versies van de feiten, waardoor aan dit incident geen geloof meer kan worden gehecht.

Welnu, als u effectief een slechte band had met uw ex-man en hij u bovendien fysiek aanviel, kan van u toch verwacht worden dat u over de hierboven aangehaalde elementen (i.e. feiten die rechtstreeks verband houden met de houding van uw ex-man en aldus raken aan de kern van uw asielrelaas) concreter en consistentere bent en er gelijklopende verklaringen met uw moeder over aflegt. Dit is hier niet het geval, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten volledig ondermijnd wordt. Wat betreft de (zwangerschaps)depressie waarmee u in uw land te kampen had en waarvoor u zowel in Oekraïne als in België in behandeling zou zijn (de attesten hieromtrent heeft u weliswaar nog steeds niet voorgelegd aan de Belgische asielinstanties, hoewel u daarvoor de kans werd geboden, CGVS p. 10), kan begrip worden opgebracht voor het eventuele mentale ongemak dat dit met zich meebrengt. Een loutere verwijzing naar dergelijke depressie vormt evenwel geen verschuiving voor de hierboven opgesomde anomalieën aangaande verschillende elementen van uw asielrelaas.

Ten tweede verwijst u naar de problemen van uw broers met de Rechtse Sector. In deze context verklaart u dat ook uw ex-man een aanhanger was van deze groepering en bijgevolg ook van uw broers verwachtte dat ze zich bij Rechtse Sector zouden aansluiten. Meer nog, u verklaart dat uw ex-man dreigde uw kind van u af te pakken als uw broers niet met de Rechtse Sector zouden gaan vechten (CGVS p. 11-12). Welnu, in het kader van de asielaanvragen van uw broers werd door het Commissariaat-generaal beslist dat hen de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend omdat hun problemen met deze Rechtse Sector ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan het dreigement dat uw ex-man hierdoor zou geuit hebben aan het adres van jullie dochter en kan omwille hiervan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw broers is genomen, dient verwezen te worden naar hun beslissingen.

De beslissing in verband met uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) volgt hieronder:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerminst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij

Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was. Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was. U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10). U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11). Het is opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11). Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam. Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12). Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16). Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). Uw broer verklaart dan weer

dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G.') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend. Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor straf dossier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogendheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af. Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11). Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was. Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12). Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielaanvraag. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door

dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel

is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

Uw Oekraïens intern paspoort, de geboorteakte van uw dochter, uw diploma's en uw scheidingsattest bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw dochter, uw professionele opleiding en uw echtelijke situatie, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze uw beslissing of die van uw broers zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

Uw Oekraïense interne paspoort, uw rijbewijs en uw registratie als zelfstandige bevatten louter informatie over uw identiteit en uw professionele activiteiten, die hier niet betwist worden. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw kinderen zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoekster, A.N., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Armeense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Armenië, maar woonde sinds begin jaren negentig in Oekraïne, meer bepaald in Volodimir-Ostrivok (noord-westen van Oekraïne). U bent getrouwd met R.O. (O.V. 7.885.861). U bent de moeder van G.O. (O.V. 7.885.866), B.O. (O.V. 7.885.864) en M.S. (O.V. 7.885.870). U bent de grootmoeder van E.S. (O.V. 7.885.870).

Sinds de gebeurtenissen in Kiev en Oekraïne eind 2013 is een nieuwe nationalistische groepering (Rechtse Sector) actief in Oekraïne. Deze mensen eisen van uw zonen dat ze zich bij hen aansluiten om te gaan vechten in het conflict in Oost-Oekraïne. Daartoe hadden ze uw zonen reeds aangevallen op 6 en 9 maart 2014. Uw zonen zijn onmiddellijk gaan onderduiken bij vrienden. De mensen van Rechtse Sector komen daarop nog verschillende keren bij u thuis langs, op zoek naar uw zonen. Als ze zich niet melden, dreigen ze u en uw hele gezin te vermoorden. U treft nog het opschrift ‘dood aan Armeniërs’ aan op uw marktkraam – jullie gaan ervan uit dat dit ook bedreigingen zijn van de Rechtse Sector omwille van uw zonen. De ex-man van uw dochter (R.S., werkzaam bij de politie in jullie stad) heeft banden met de Rechtse Sector en ook hij laat u weten dat u zonen zich bij hen moeten voegen.

Op 25 april 2014 brengt uw man uw zonen naar uw kennis in het dorp Turysk. Op 27 april 2014 ontvangt hij convocaties voor uw beide zonen; zo wil de politie hen te pakken krijgen om ze uit te leveren aan Rechtse Sector.

Uiteindelijk verlaat u Oekraïne op 28 april 2014. Samen met uw man, uw dochter en haar kind gaat u uw zonen ophalen in Turysk. Van daar brengt de chauffeur jullie de grens met Polen over, in het bezit van jullie eigen reispassen. Jullie blijven twee weken in Polen waar jullie tevergeefs wachten op uw andere dochter N. die in Oekraïne was achtergebleven.

Daarna reizen jullie verder naar België waar jullie op 14 mei 2014 aankomen en diezelfde dag een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: uw originele Oekraïense permanente verblijfskaart, uw originele huwelijksakte en uw originele registratie als zelfstandige.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u zich voor uw asielaanvraag volledig beroept op de problemen van uw kinderen: de nationalistische Rechtse Sector eiste van uw zonen dat ze zich bij hen zouden aansluiten om te gaan vechten in Oost-Oekraïne. De ex-man van uw dochter, van wie ze gescheiden was omdat hij haar sloeg, had ook banden met de Rechtse Sector en eiste eveneens dat uw zonen moesten gaan vechten. Als gevolg van de problemen van uw kinderen, kwamen de mensen van Rechtse Sector bij u thuis langs op zoek naar uw zonen en bedreigden uw gezin met de dood en schreven zij racistische slogans op uw marktkraam (CGVS p. 4 e.v.). Welnu, aangezien in het kader van de asielaanvraag van uw kinderen door het Commissariaat-generaal beslist werd dat hen de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend, kan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw kinderen is genomen, dient verwezen te worden naar hun beslissingen.

De beslissing in verband met uw zoon G.O. (O.V. 7.885.866) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerminst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was. Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was. U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10). U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11). Het is opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat

moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11). Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam. Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12). Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16). Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). Uw broer verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als

overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielaanvraag als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G.') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend. Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor straf dossier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielaanvraag ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige

schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw zoon B.O. (O.V. 7.885.864) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af. Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de ‘tweede of de derde maand’ was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11). Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was. Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij ‘Nee. April was het. Het was op 9 mei’ en meteen daarna ‘een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien’. Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u ’s avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat

uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken

dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielaanvraag als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) –

die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw dochter M.S. (O.V. 7.885.870) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne bent gevlucht uit vrees voor uw ex-man die zich tegenover u agressief gedroeg en u sloeg, zowel tijdens als na jullie huwelijk. U verwijst ook naar de problemen van uw broers die door de nationalistische Rechtse Sector werden verplicht om hen te vervoegen – indien ze dat niet zouden doen, zouden ze uw hele gezin vermoorden (CGVS p. 5 & p. 12). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw problemen met uw ex-man R.S., slaagt u er niet in het Commissariaat-generaal te overtuigen van de slechte band die u met hem zou hebben gehad en het bijhorende fysieke geweld tegenover u. De scheidingsakte die u neerlegt (document 5) toont weliswaar aan dat u op 2 december 2013 officieel van uw man gescheiden bent; dit document verschaft evenwel geen duidelijkheid over de gespannen relatie die u met uw ex-man had tijdens en na uw huwelijk. Zoals gesteld overtuigt u het CGVS niet van de agressieve houding van uw ex-man tegenover u.

Zo verklaart u dat uw ex-man u vaak sloeg, in het begin minder dan op het einde, maar als u gevraagd wordt wanneer dit begonnen is, kan u dat niet zeggen (CGVS p. 6). Daarnaast haalt u een aantal concrete voorbeelden van incidenten aan die u onderging, zoals het feit dat u op straat een pistool tegen uw hoofd kreeg en het feit dat hij u aanreed met de auto nadat jullie naar een bar waren geweest – u kan evenwel geen enkele van deze feiten in de tijd situeren (CGVS p. 5 & p. 9). Over de verkrachting door zijn vriend (volgens u op aangeven van uw ex-man) blijft u ook vaag; zo verklaart u dat dat ‘in januari van dit jaar was, of in februari’ en voegt eraan toe dat u het eigenlijk niet meer goed weet (CGVS p. 6). U zegt ook dat u éénmaal naar de politie ging om klacht in te dienen tegen uw ex-man, maar dat ze daar niets mee gedaan hebben omdat uw ex-man zelf bij deze politie werkte. Afgezien van het opvallende feit dat u een klacht wou gaan indienen tegen uw ex-man in hetzelfde politiekantoor als waar hij werkte, verklaart u opnieuw zich niet te kunnen herinneren wanneer u dat zou gedaan hebben (CGVS p. 12). Welnu, dat u niet kan zeggen wanneer de problemen met uw ex-man begonnen en dat u geen enkele van de door u aangehaalde gebeurtenissen zou kunnen duiden in de tijd of daar bijzonder vaag over blijft, is maar weinig aannemelijk; te meer omdat deze feiten raken aan de kern van uw asielrelaas.

Tijdens uw gehoor haalt u aan dat u tijdens uw huwelijk af en toe bij uw ouders verbleef wegens de situatie in uw eigen woonst. U verklaart dat u op een bepaald moment – zijnde toen uw dochter E.S. zo’n drie à vier maanden oud was (haar geboorte was op 21 mei 2012, wat dus impliceert dat u het over eind augustus-september 2012 heeft) – uw dochter in uw ouderlijk huis achterliet omdat de situatie bij uw man u teveel werd. Vanaf dat moment woonde uw dochter dus bij uw moeder en uw vader; zelf bleef u nog een tijdje bij uw ex-man wonen. Korte tijd daarna, naar eigen zeggen twee à drie weken later, ging u dan zelf ook weer permanent bij uw ouders intrekken (CGVS p. 7-8). Uw moeder legt hierover echter andere verklaringen af. Net als u verklaart zij dat het gebeurde dat u en uw dochter af en toe bij hen kwamen logeren. Ze verklaart daarbij dat u twee jaar met uw ex-man heeft samengewoond, van 2011 tot 2013, meer bepaald tot enkele dagen voor uw scheiding in december 2013. Volgens uw moeder woonde uw dochter E.S. pas bij hen sinds uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 9-10). Deze verklaringen van u en uw moeder komen dus allerminst overeen.

U en uw moeder leggen nog tegenstrijdige verklaringen af, onder andere over het moment waarop u haar inlichtte over het geweld dat uw ex-man tegen u gebruikte. U verklaart dat u haar over uw echtelijke problemen vertelde toen u van uw ex-man was weggegaan en weer definitief was gaan inwonen bij uw moeder (i.e. ongeveer september 2012, zie boven) (CGVS p. 11). Uw moeder daarentegen verklaart dat u haar dit vertelde kort voor uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 10). Een bijkomende tegenstrijdigheid ligt in het volgende. U verklaart dat u en uw ex-man eigenlijk wel overeenkwamen wat betreft uw dochter E.S., behalve één keer toen hij haar zonder uw toestemming van bij uw moeder thuis had meegenomen voor een wandeling – u ging haar vier dagen daarna van bij hem weghalen in zijn geboortedorp (wanneer dit was weet u opvallend genoeg wederom niet te zeggen, evenmin als wat de naam van dit dorp zou zijn) (CGVS p. 13-14). Uw moeder verklaart opvallend genoeg dat zij nooit concrete problemen heeft meegemaakt met uw ex-man, maar dat hij u soms wel belde om het kind op te eisen en te zien. Als uw moeder hierbij gevraagd wordt of het ooit effectief gebeurd is dat hij haar heeft opgeëist, antwoordt uw moeder expliciet ‘Nee, dat heeft hij nooit gedaan. Ik heb hem alleszins nooit bij ons thuis gezien’ (CGVS moeder p. 10-11). Dit zijn evenwel compleet twee tegenstrijdige versies van de feiten, waardoor aan dit incident geen geloof meer kan worden gehecht.

Welnu, als u effectief een slechte band had met uw ex-man en hij u bovendien fysiek aanviel, kan van u toch verwacht worden dat u over de hierboven aangehaalde elementen (i.e. feiten die rechtstreeks verband houden met de houding van uw ex-man en aldus raken aan de kern van uw asielrelaas) concreter en consistentere bent en er gelijklopende verklaringen met uw moeder over aflegt. Dit is hier niet het geval, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten volledig ondermijnd wordt. Wat betreft de (zwangerschaps)depressie waarmee u in uw land te kampen had en waarvoor u zowel in Oekraïne als in België in behandeling zou zijn (de attesten hieromtrent heeft u weliswaar nog steeds niet voorgelegd aan de Belgische asielinstanties, hoewel u daarvoor de kans werd geboden, CGVS p. 10), kan begrip worden opgebracht voor het eventuele mentale ongemak dat dit met zich meebrengt. Een loutere verwijzing naar dergelijke depressie vormt evenwel geen verschoning voor de hierboven opgesomde anomalieën aangaande verschillende elementen van uw asielrelaas.

Ten tweede verwijst u naar de problemen van uw broers met de Rechtse Sector. In deze context verklaart u dat ook uw ex-man een aanhanger was van deze groepering en bijgevolg ook van uw broers verwachtte dat ze zich bij Rechtse Sector zouden aansluiten. Meer nog, u verklaart dat uw ex-man dreigde uw kind van u af te pakken als uw broers niet met de Rechtse Sector zouden gaan vechten (CGVS p. 11-12). Welnu, in het kader van de asielaanvragen van uw broers werd door het Commissariaat-generaal beslist dat hen de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend omdat hun problemen met deze Rechtse Sector ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan het dreigement dat uw ex-man hierdoor zou geuit hebben aan het adres van jullie dochter en kan omwille hiervan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw broers is genomen, dient verwezen te worden naar hun beslissingen.

De beslissing in verband met uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) volgt hieronder:

"Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was. Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was. U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10). U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11). Het is

opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11). Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam. Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12). Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16). Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). Uw broer verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie

onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G.') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend. Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor straf dossier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogendheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende

gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielaanvraag – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielaanvraag (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielaanvraag.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af. Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de ‘tweede of de derde maand’ was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11). Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was. Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij ‘Nee. April was het. Het was op 9 mei’ en meteen daarna ‘een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien’. Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u ’s avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw

ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf

opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogendheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

Uw Oekraïens intern paspoort, de geboorteakte van uw dochter, uw diploma's en uw scheidingsattest bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw dochter, uw professionele opleiding en uw echtelijke situatie, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze uw beslissing of die van uw broers zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming."

Uw Oekraïense permanente verblijfskaart, uw huwelijksakte en uw registratie als zelfstandige bevatten louter informatie over uw identiteit, uw wettelijke status in Oekraïne, uw echtelijke situatie en uw professionele activiteiten, die hier niet betwist worden. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze deze beslissing of die van uw kinderen zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de

subsidiare beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiare bescherming wettigt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.3. De bestreden beslissing inzake verzoeker, G.O., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Armenië, maar woonde sinds begin jaren negentig in Oekraïne, meer bepaald in Volodimir-Ostrivok (noord-westen van Oekraïne). U bent de zoon van R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861). U bent de broer van B.O. (O.V. 7.885.864) en M.S. (O.V. 7.885.870).

Sinds de gebeurtenissen in Kiev en Oekraïne eind 2013 is een nieuwe nationalistische groepering (Rechtse Sector) actief in Oekraïne.

Op 9 maart 2014 wordt u in de traphal van uw appartement aangevallen door mensen van deze Rechtse Sector. Daarvoor was dit ook reeds met uw broer gebeurd. Ze eisen van jullie dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan vechten in het conflict in Oost-Oekraïne. U besluit meteen bij verschillende vrienden te gaan onderduiken; uw broer doet dat ook. U komt nog af en toe eens thuis. U verneemt dat Rechtse Sector nog verschillende keren bij uw ouders is langsgeweest op zoek naar u en uw broer. Daarbij werd ook uw hele gezin bedreigd: als jullie zich niet zouden melden voor de strijd, zou uw hele gezin vermoord worden. Uw moeder treft nog het opschrift ‘dood aan Armeniërs’ aan op haar marktkraam – jullie gaan ervan uit dat dit ook bedreigingen zijn van de Rechtse Sector omwille van u en uw broer. De ex-man van uw zus (R.S., werkzaam bij de politie in jullie stad) heeft banden met Rechtse Sector en ook hij laat uw familie weten dat jullie zich bij hen moeten voegen.

Op 25 april 2014 brengt uw vader u en uw broer naar zijn kennis in het dorp Turysk. Op 27 april 2014 ontvangt uw vader convocaties voor u en uw broer; zo wil de politie jullie te pakken krijgen om uit te leveren aan Rechtse Sector.

Uiteindelijk verlaat u Oekraïne op 28 april 2014. Uw ouders en uw zus met haar kind E.S. (O.V. 7.885.870) komen u en uw broer ophalen in Turysk. Van daar brengt de chauffeur jullie de grens met Polen over, in het bezit van jullie eigen reispaspoorten.

Jullie blijven twee weken in Polen waar jullie tevergeefs wachten op uw zus N. die in Oekraïne was achtergebleven.

Daarna reizen jullie verder naar België waar jullie op 14 mei 2014 aankomen en diezelfde dag een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: uw origineel Oekraïens intern paspoort, een origineel schoolattest en een originele convocatie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd.

Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne.

Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen.

Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014).

Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn.

Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was.

Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'.

U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was.

U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014.

Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10).

U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11).

Het is opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd.

Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval.

Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn.

Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11).

Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5).

U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt.

U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam.

Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo.

Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7).

Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12).

Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16).

Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen

(10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgelopen bij hen (CGVS p. 11).

Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8).

Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7).

In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12). Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014.

Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4).

Uw broer verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas.

Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9).

Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18).

Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014).

Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders.

Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8).

Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11).

Uw vader legt hieromtrent merkkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8).

Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12).

Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen.

Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval.

Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G.') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend.

Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor strafdoosier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14).

Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogendheden van een oproeping betreffen.

Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector.

Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan.

Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt.

De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag onder meer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.4. De bestreden beslissing inzake verzoeker, B.O., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Armenië, maar woonde sinds begin jaren negentig in Oekraïne, meer bepaald in Volodimir-Ostrivok (noord-westen van Oekraïne). U bent de zoon van R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861). U bent de broer van G.O. (O.V. 7.885.866) en M.S. (O.V. 7.885.870).

Sinds de gebeurtenissen in Kiev en Oekraïne eind 2013, is een nieuwe nationalistische groepering (Rechtse Sector) actief in Oekraïne. Op 6 februari 2014 wordt u op straat aangevallen door mensen van Rechtse Sector. Ze eisen van u dat u zich bij hen aansluit om te gaan vechten in het conflict in Oost-Oekraïne. U besluit meteen bij vrienden te gaan onderduiken. Op 9 maart 2014 wordt ook uw broer aangevallen door deze mensen. Ze eisen van hem hetzelfde. Tijdens uw onderduiken verneemt u dat de Rechtse Sector nog verschillende keren bij uw ouders is langsgeweest op zoek naar u en uw broer. Daarbij werd ook uw hele gezin bedreigd: als jullie zich niet zouden melden voor de strijd, zou uw hele gezin vermoord worden. Uw moeder treft nog het opschrift ‘dood aan Armeniërs’ aan op haar marktkraam – jullie gaan ervan uit dat dit ook bedreigingen zijn van de Rechtse Sector omwille van u en uw broer. De ex-man van uw zus (R.S., werkzaam bij de politie in jullie stad) heeft banden met de Rechtse Sector en ook hij laat uw familie weten dat jullie zich bij hen moeten voegen.

Op 25 april 2014 brengt uw vader u en uw broer naar zijn kennis in het dorp Turysk. Op 27 april 2014 ontvangt uw vader convocaties voor u en uw broer; zo wil de politie jullie te pakken krijgen om uit te leveren aan Rechtse Sector.

Uiteindelijk verlaat u Oekraïne op 28 april 2014. Uw ouders en uw zus met haar kind E.S. (O.V. 7.885.870) komen u en uw broer ophalen in Turysk. Van daar brengt de chauffeur jullie de grens met Polen over, in het bezit van jullie eigen reispaspoorten. Jullie blijven twee weken in Polen waar jullie tevergeefs wachten op uw zus N. die in Oekraïne was achtergebleven.

Daarna reizen jullie verder naar België waar jullie op 14 mei 2014 aankomen en diezelfde dag een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: uw origineel Oekraïens intern paspoort, uw origineel rijbewijs, een origineel schoolattest en een originele convocatie.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.).

Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne.

Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen.

Deze informatie strookt dus allerminst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014).

Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af.

Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11).

Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5).

Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval.

Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn.

Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was.

Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'.

Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart

dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier

niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

1.5. De bestreden beslissing inzake verzoekster, M.S., luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart het Oekraïense staatsburgerschap te bezitten en van Armeense origine te zijn. U bent geboren in Armenië, maar woonde sinds begin jaren negentig in Oekraïne, meer bepaald in Volodimir-Ostrivok (noord-westen van Oekraïne). U bent de dochter van R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861). U bent de zus van G.O. (O.V. 7.885.866) en B.O. (O.V. 7.885.864). U bent de moeder van E.S. (O.V. 7.885.870).

In 2011 trouwt u met R.S., een politieagent in uw stad. U gaat bij hem inwonen, maar al snel rijzen er problemen. Als hij gedronken heeft, wordt hij agressief en slaat hij u. Als u een klacht wil indienen bij de politie, weigeren ze dit daar te registreren. In mei 2012 krijgen jullie een dochter, E.S.. U kampt echter met een zwangerschapsdepressie en gecombineerd met de moeilijke relatie met uw man, laat u uw dochter bij uw ouders als ze ongeveer drie maanden oud is. U blijft nog twee à drie weken bij uw man inwonen, maar verlaat hem dan ook en gaat opnieuw bij uw ouders wonen. In december 2013 scheidt u officieel van uw man. Zelfs nadat jullie uiteen zijn gegaan, blijft hij u nog lastigvallen en slaan op straat. Begin 2014 wordt u door een vriend van uw ex verkracht; volgens u op aangeven van uw ex.

Eind 2013-begin 2014 breekt ook een revolutie uit in Oekraïne waardoor een nationalistische groep, Rechtse Sector, actief wordt in het land. Zij eisen van uw broers dat ze zich bij hen aansluiten om te gaan vechten in Oost-Oekraïne. Uw ex heeft banden met deze groepering en maant hen ook aan zich bij Rechtse Sector te voegen; zoniet dreigt hij ermee jullie dochter van u af te nemen.

Uiteindelijk verlaat u Oekraïne op 28 april 2014. Samen met uw ouders en uw dochter gaat u uw broers ophalen in Turysk waar zij toen ondergedoken waren. Van daar brengt de chauffeur jullie de grens met

Polen over, in het bezit van jullie eigen reispaspoorten. Jullie blijven twee weken in Polen waar jullie tevergeefs wachten op uw zus N. die in Oekraïne was achtergebleven. Daarna reizen jullie verder naar België waar jullie op 14 mei 2014 aankomen en diezelfde dag een asielaanvraag indienen.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer bij de Belgische asielinstanties: uw origineel Oekraïens intern paspoort, de originele geboorteakte van uw dochter, twee originele diploma's en uw origineel scheidingsattest.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne bent gevlucht uit vrees voor uw ex-man die zich tegenover u agressief gedroeg en u sloeg, zowel tijdens als na jullie huwelijk. U verwijst ook naar de problemen van uw broers die door de nationalistische Rechtse Sector werden verplicht om hen te vervoegen – indien ze dat niet zouden doen, zouden ze uw hele gezin vermoorden (CGVS p. 5 & p. 12).

Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw problemen met uw ex-man R.S., slaagt u er niet in het Commissariaat-generaal te overtuigen van de slechte band die u met hem zou hebben gehad en het bijhorende fysieke geweld tegenover u. De scheidingsakte die u neerlegt (document 5) toont weliswaar aan dat u op 2 december 2013 officieel van uw man gescheiden bent; dit document verschaft evenwel geen duidelijkheid over de gespannen relatie die u met uw ex-man had tijdens en na uw huwelijk. Zoals gesteld overtuigt u het CGVS niet van de agressieve houding van uw ex-man tegenover u.

Zo verklaart u dat uw ex-man u vaak sloeg, in het begin minder dan op het einde, maar als u gevraagd wordt wanneer dit begonnen is, kan u dat niet zeggen (CGVS p. 6). Daarnaast haalt u een aantal concrete voorbeelden van incidenten aan die u onderging, zoals het feit dat u op straat een pistool tegen uw hoofd kreeg en het feit dat hij u aanreed met de auto nadat jullie naar een bar waren geweest – u kan evenwel geen enkele van deze feiten in de tijd situeren (CGVS p. 5 & p. 9). Over de verkrachting door zijn vriend (volgens u op aangeven van uw ex-man) blijft u ook vaag; zo verklaart u dat dat 'in januari van dit jaar was, of in februari' en voegt eraan toe dat u het eigenlijk niet meer goed weet (CGVS p. 6). U zegt ook dat u éénmaal naar de politie ging om klacht in te dienen tegen uw ex-man, maar dat ze daar niets mee gedaan hebben omdat uw ex-man zelf bij deze politie werkte. Afgezien van het opvallende feit dat u een klacht wou gaan indienen tegen uw ex-man in hetzelfde politiekantoor als waar hij werkte, verklaart u opnieuw zich niet te kunnen herinneren wanneer u dat zou gedaan hebben (CGVS p. 12). Welnu, dat u niet kan zeggen wanneer de problemen met uw ex-man begonnen en dat u geen enkele van de door u aangehaalde gebeurtenissen zou kunnen duiden in de tijd of daar bijzonder vaag over blijft, is maar weinig aannemelijk; te meer omdat deze feiten raken aan de kern van uw asielrelaas.

Tijdens uw gehoor haalt u aan dat u tijdens uw huwelijk af en toe bij uw ouders verbleef wegens de situatie in uw eigen woonst. U verklaart dat u op een bepaald moment – zijnde toen uw dochter E.S. zo'n drie à vier maanden oud was (haar geboorte was op 21 mei 2012, wat dus impliceert dat u het over eind augustus-september 2012 heeft) – uw dochter in uw ouderlijk huis achterliet omdat de situatie bij uw man u teveel werd. Vanaf dat moment woonde uw dochter dus bij uw moeder en uw vader; zelf bleef u nog een tijdje bij uw ex-man wonen. Korte tijd daarna, naar eigen zeggen twee à drie weken later, ging u dan zelf ook weer permanent bij uw ouders intrekken (CGVS p. 7-8). Uw moeder legt hierover echter andere verklaringen af. Net als u verklaart zij dat het gebeurde dat u en uw dochter af en toe bij hen kwamen logeren. Ze verklaart daarbij dat u twee jaar met uw ex-man heeft samengewoond, van 2011 tot 2013, meer bepaald tot enkele dagen voor uw scheiding in december 2013. Volgens uw moeder woonde uw dochter E.S. pas bij hen sinds uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 9-10). Deze verklaringen van u en uw moeder komen dus allerminst overeen.

U en uw moeder leggen nog tegenstrijdige verklaringen af, onder andere over het moment waarop u haar inlichtte over het geweld dat uw ex-man tegen u gebruikte. U verklaart dat u haar over uw echtelijke problemen vertelde toen u van uw ex-man was weggegaan en weer definitief was gaan inwonen bij uw moeder (i.e. ongeveer september 2012, zie boven) (CGVS p. 11). Uw moeder daarentegen verklaart dat u haar dit vertelde kort voor uw scheiding van december 2013 (CGVS moeder p. 10). Een bijkomende tegenstrijdigheid ligt in het volgende. U verklaart dat u en uw ex-man eigenlijk wel overeenkwamen wat betreft uw dochter E.S., behalve één keer toen hij haar zonder uw toestemming van bij uw moeder thuis had meegenomen voor een wandeling – u ging haar vier dagen daarna van bij hem weghalen in zijn geboortedorp (wanneer dit was weet u opvallend genoeg wederom niet te zeggen, evenmin als wat de naam van dit dorp zou zijn) (CGVS p. 13-14). Uw moeder verklaart opvallend genoeg dat zij nooit concrete problemen heeft meegemaakt met uw ex-man, maar dat hij u soms wel belde om het kind op te eisen en te zien. Als uw moeder hierbij gevraagd wordt of het ooit effectief gebeurd is dat hij haar heeft opgeëist, antwoordt uw moeder expliciet 'Nee, dat heeft hij nooit gedaan. Ik heb hem alleszins nooit bij ons thuis gezien' (CGVS moeder p. 10-11). Dit zijn evenwel

compleet twee tegenstrijdige versies van de feiten, waardoor aan dit incident geen geloof meer kan worden gehecht.

Welnu, als u effectief een slechte band had met uw ex-man en hij u bovendien fysiek aanviel, kan van u toch verwacht worden dat u over de hierboven aangehaalde elementen (i.e. feiten die rechtstreeks verband houden met de houding van uw ex-man en aldus raken aan de kern van uw asielrelaas) concreter en consistentere bent en er gelijklopende verklaringen met uw moeder over aflegt. Dit is hier niet het geval, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten volledig ondermijnd wordt. Wat betreft de (zwangerschaps)depressie waarmee u in uw land te kampen had en waarvoor u zowel in Oekraïne als in België in behandeling zou zijn (de attesten hieromtrent heeft u weliswaar nog steeds niet voorgelegd aan de Belgische asielinstanties, hoewel u daarvoor de kans werd geboden, CGVS p. 10), kan begrip worden opgebracht voor het eventuele mentale ongemak dat dit met zich meebrengt. Een loutere verwijzing naar dergelijke depressie vormt evenwel geen verschuiving voor de hierboven opgesomde anomalieën aangaande verschillende elementen van uw asielrelaas.

Ten tweede verwijst u naar de problemen van uw broers met de Rechtse Sector. In deze context verklaart u dat ook uw ex-man een aanhanger was van deze groepering en bijgevolg ook van uw broers verwachtte dat ze zich bij Rechtse Sector zouden aansluiten. Meer nog, u verklaart dat uw ex-man dreigde uw kind van u af te pakken als uw broers niet met de Rechtse Sector zouden gaan vechten (CGVS p. 11-12). Welnu, in het kader van de asielaanvragen van uw broers werd door het Commissariaat-generaal beslist dat hen de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend omdat hun problemen met deze Rechtse Sector ongeloofwaardig werden bevonden. Bijgevolg kan ook geen geloof gehecht worden aan het dreigement dat uw ex-man hierdoor zou geuit hebben aan het adres van jullie dochter en kan omwille hiervan in uw hoofde evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing over uw broers is genomen, dient verwezen te worden naar hun beslissingen.

De beslissing in verband met uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor de nationalistische groepering Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 5 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op u in de traphal van uw appartementsgebouw, legt u eerst en vooral weinig consistente verklaringen af over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart u dat dat op 9 mei 2014 was. Als u gezegd wordt dat u dan al in Polen was, zegt u 'Nee. April was het. Het was op 9 mei' en meteen daarna 'een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien'. U wordt erop attent gemaakt dat u vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of u die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt u dat u het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft u aan dat het op 28 maart 2014 was. U voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9

maart 2014. Daarna bevestigt u tweemaal dat u op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS p. 9 & p. 10). U voegt eraan toe dat u zich van uw aanvaller kon ontdoen en dat u dan niet meer naar huis bent geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte u uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS p. 11). Het is opvallend dat u moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat u meteen na het incident wel nog bent thuis geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen u thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Zo zegt hij eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op zijn vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart hij dat hij het niet juist kan zeggen en voegt hij eraan toe dat dat in de 'tweede of de derde maand' was (CGVS broer p. 6, p. 8 & p. 11). Uzelf verklaart meermaals dat uw broer geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). U verklaart dat u hem na deze aanval heeft zien thuiskomen (CGVS p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat u pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart u dat u een week na uw onderduiken weer bent thuisgekomen en dat uw broer daar zo'n twee uur later ook toekwam. Uw broer daarentegen verklaart dat hij tijdens het onderduiken nooit meer is thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over uw bezoek na een week overigens dat u maar tien minuten bent thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl u zegt dat u toch vijf à zes uur bent thuis gebleven (CGVS p. 12-13 + CGVS broer p. 9 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart u dat deze keer de eerste en enige keer was dat u bent thuis geweest tijdens uw onderduiken (CGVS p. 12). Later echter verklaart u dat u tijdens uw onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS p. 16). Verder verklaart u dat u in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij u hem zei dat u niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden jullie met elkaar; daarbij zei uw vader u dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij u daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens uw onderduiken verklaart u ook dat jullie elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart u ook dat u in uw onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met uw broer (CGVS p. 16), terwijl hij zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS broer p. 11 & p. 12).

Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart u – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). Uw broer verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS broer p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 9). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op papier aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben (CGVS p. 18). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 11, p. 13 & p. 17 + CGVS broer p. 8). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart uw broer over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS broer p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder andere de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 3) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat u volgens de convocatie opgeroepen wordt onder uw roepnaam ('Gi.') en niet onder uw officiële naam ('G.') – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend. Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen en in welke hoedanigheid, verklaart u dat dat voor u ook onduidelijk is, dat het als 'hooligan' is, dat u niet weet om wat voor straf dossier het gaat waarvan het nummer op de convocatie vermeld staat en dat de vermelde artikels kunnen verwijzen naar hooliganisme of diefstal (CGVS p. 14). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen als getuige en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 14).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees

voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

De beslissing in verband met uw broer B.O. (O.V. 7.885.864) volgt hieronder:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit Oekraïne vertrokken bent uit vrees voor Rechtse Sector die van u en uw broer eisen dat jullie zich bij hen aansluiten om te gaan strijden in Oost-Oekraïne; indien jullie dit niet zouden doen, dreigden ze u en uw gezin te vermoorden (CGVS p. 8 e.v.). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u er niet in slaagt uw vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Om te beginnen dient gewezen te worden op de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier is toegevoegd. Daaruit blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne. Geen enkele bron daarentegen maakt melding van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen. Deze informatie strookt dus allerm minst met wat u en uw broer verklaren, nl. dat het algemeen geweten is dat Rechtse Sector veel jonge mannen gedwongen rekruteert, dat ze u en uw broer aanvielen en onder druk zetten om met hen te strijden in het oosten, dat ze daarna nog herhaaldelijk bij jullie ouders thuis geweest zijn op zoek naar jullie en daarbij zelfs dreigden jullie hele gezin te vermoorden, dat ze in hun zoektocht naar (gedwongen) vrijwilligers actief gesteund worden door de Oekraïense politie en dat er in jullie stad reeds 10 à 12 mensen vermoord werden omdat ze weigerden zich aan te sluiten bij Rechtse Sector (zie verklaringen doorheen gehoorverslag CGVS 25.08.2014 & gehoorverslag CGVS broer 25.08.2014). Gezien deze vaststellingen wordt de kern van uw asielrelaas (i.e. de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer omdat ze jullie gedwongen wilden rekruteren en het feit dat ze daarna ook uw hele gezin lastigvielen en bedreigden) alvast fundamenteel ondermijnd.

De geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten wordt verder uitgehold door een aantal inconsistente en tegenstrijdige verklaringen die u en uw familieleden afleggen over bepaalde elementen uit uw asielrelaas.

Wat betreft de aanval op straat op u, legt u incoherente verklaringen af. Zo zegt u eerst dat dat op de 5de of de 6de van de vierde maand was (i.e. april 2014), om dan later, aan de hand van aanduidingen op uw vingers, te verklaren dat het in februari moet geweest zijn. Nog later verklaart u dat u het niet juist kan zeggen en voegt u eraan toe dat dat in de ‘tweede of de derde maand’ was (CGVS p. 6, p. 8 & p. 11). Uw broer verklaart dan weer meermaals dat u geslagen werd op 6 februari 2014 (CGVS broer p. 15 & p. 16), terwijl uw ouders het dan weer steevast over 6 maart 2014 hebben (CGVS vader p. 5 + CGVS moeder p. 5). Uw broer verklaart dat hij u na uw aanval heeft zien thuiskomen (CGVS broer p. 15), terwijl uw vader dan weer verklaart dat uw broer pas later thuiskwam (CGVS vader p. 5).

Ook uw broer legt verwarrende verklaringen af over het moment van zijn aanval. Hij is eerst en vooral weinig consistent over wanneer dit zou gebeurd zijn. Aanvankelijk verklaart hij dat dat op 9 mei 2014 was. Als hem gezegd wordt dat hij dan al in Polen was, zegt hij ‘Nee. April was het. Het was op 9 mei’ en meteen daarna ‘een maand voor ons vertrek heb ik ze gezien’. Hij wordt erop attent gemaakt dat hij vertrok op 28 april 2014 en gevraagd of hij die mannen van Rechtse Sector dus moet gezien hebben rond 28 maart 2014, zegt hij dat hij het wat moeilijk kan zeggen in het Russisch, maar op papier geeft hij

aan dat het op 28 maart 2014 was. Hij voegt er meteen aan toe dat het niet 28 maart 2014 was, maar 9 maart 2014. Daarna bevestigt hij tweemaal dat hij op 9 maart 2014 werd aangevallen, meer bepaald door twee mannen rond 19u 's avonds (CGVS broer p. 9 & p. 10). Hij voegt eraan toe dat hij zich van zijn aanvaller kon ontdoen en dat hij dan niet meer naar huis is geweest, maar meteen ging onderduiken bij een vriend; pas de volgende dag lichtte hij uw familie in over wat er gebeurd was (CGVS broer p. 11). Het is opvallend dat hij moeite schijnt te hebben om deze aanval coherent te situeren in de tijd. Uw ouders verklaren bovendien dat hij meteen na het incident wel nog thuis is geweest en dat ze zo op dat moment reeds op de hoogte waren van deze aanval – overigens spreken zij elkaar zelf tegen doordat uw vader hieromtrent verklaart dat uw moeder er niet was toen hij thuiskwam, terwijl uw moeder verklaart dat ze er wel was (CGVS vader p. 6-7 + CGVS moeder p. 6-7).

Op deze manier blijven u en uw broer bijzonder vaag over de aanvallen door Rechtse Sector op jullie en leggen u en uw familie er tegenstrijdige verklaringen over af, waardoor de geloofwaardigheid van deze feiten sterk aangetast wordt. U en uw broer zouden meteen na de aanvallen op jullie ondergedoken zijn, maar ook wat dit betreft dient gewezen te worden op meerdere anomalieën en tegenstrijdigheden.

Zo verklaart uw broer dat hij een week na zijn onderduiken weer is thuisgekomen en dat u daar zo'n twee uur later ook toekwam. U daarentegen verklaart dat u tijdens het onderduiken nooit meer bent thuis geweest – ook uw vader zegt dit zo. Uw vader verklaart over het bezoek van uw broer na een week overigens dat hij maar tien minuten is thuis geweest om wat kleren op te halen, terwijl uw broer zegt dat hij toch vijf à zes uur is thuis gebleven (CGVS p. 9 + CGVS broer p. 12-13 + CGVS vader p. 7). Daarnaast verklaart uw broer dat deze keer de eerste en enige keer was dat hij thuis is geweest tijdens zijn onderduiken (CGVS broer p. 12). Later echter verklaart hij dat hij tijdens zijn onderduiken nog geregeld thuiskwam (zelfs bijna alle dagen) (CGVS broer p. 16). Verder verklaart uw broer dat hij in de nacht van 9 op 10 maart 2014 om 3u 's nachts met uw vader telefoneerde waarbij hij hem zei dat hij niet naar huis kon komen omdat het te gevaarlijk was. Ook de volgende morgen (10.03.2014) belden uw broer en vader met elkaar; daarbij zei uw vader hem dat Rechtse Sector die nacht was langsgekomen bij hen (CGVS broer p. 11). Uw vader daarentegen verklaart dat het eerste contact na uw onderduiken van 9 maart 2014 pas drie of vier dagen later plaatsvond en dat hij uw broer daarbij overigens niets vertelde over de bezoeken van Rechtse Sector; naar eigen zeggen lichtte hij jullie daarover zelfs pas in toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8). Over het contact met uw vader tijdens zijn onderduiken verklaart uw broer ook dat ze elkaar twee à drie keer per dag telefonisch spraken (CGVS broer p. 16-17), terwijl uw vader het slechts heeft over telefoontjes om de twee à drie dagen (CGVS vader p. 7). In deze context verklaart uw broer ook dat hij in zijn onderduikperiode ook twee keer per dag telefonisch contact hield met u (CGVS broer p. 16), terwijl u zelf aangeeft dat jullie in deze periode in totaal slechts twee-drie keer contact hadden omdat jullie meestal jullie telefoons uitschakelden (CGVS p. 11 & p. 12). Zowel u als uw broer geven aan dat jullie op 25 april 2014 door uw vader naar Turysk werden gebracht waar jullie verbleven tot 28 april 2014. Over jullie vertrek uit Turysk leggen jullie evenwel tegenstrijdige verklaringen af. Zo verklaart uw broer – net als uw ouders en uw zus – dat jullie er werden opgehaald door een auto waarin uw andere gezinsleden reeds aanwezig waren en dat jullie zo dan verder reden naar Polen (CGVS broer p. 13 + CGVS vader p. 3 + CGVS moeder p. 5 + CGVS zus p. 4). U verklaart dan weer dat jullie vader alleen jullie in Turysk met een taxi kwam ophalen en dat jullie dan met de rest van het gezin van thuis vertrokken (CGVS p. 4-5).

Welnu, deze talrijke inconsistente verklaringen van u en uw familieleden inzake het onderduiken van u en uw broer tasten de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wederom gevoelig aan. Het onderduiken was immers een rechtstreeks gevolg van de aanvallen door Rechtse Sector op u en uw broer en raakt aldus aan de kern van uw asielrelaas. Tijdens uw gehoor merkt u op dat u dingen niet zo goed kan zeggen in het Russisch, vooral wat betreft de maanden van het jaar die u beter in het Oekraïens kan noemen (CGVS p. 8). Het CGVS merkt echter op dat u zich wat dit betreft heeft kunnen uitdrukken door dit op uw vingers aan te duiden en dat u op het einde van het gehoor verklaart de tolk en de u gestelde vragen goed begrepen te hebben, op misschien twee of drie woorden na (CGVS p. 13). Ook het indienen van uw asielaanvraag gebeurde in het Russisch zonder dat u daar enige opmerking over maakte (vragenlijst DVZ + verklaring CGVS 14.05.2014); u verklaarde er toen ook uw gehoor op het CGVS in het Russisch te willen doen (inschrijving DVZ 14.05.2014). Aldus blijkt dat er wat uw gehoor betreft geen taalbarrière bestond waardoor u uw asielrelaas niet naar behoren zou kunnen hebben uiteenzetten.

Ook bij de bezoeken van Rechtse Sector aan uw ouderlijk huis na het onderduiken van u en uw broer kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden, voornamelijk wegens incoherente verklaringen hieromtrent vanwege uw ouders. Zo werd reeds opgemerkt dat uw vader u en uw broer pas inlichtte over dergelijke bezoeken toen jullie al in Polen waren (CGVS vader p. 8), terwijl doorheen jullie verklaringen blijkt dat u en uw broer hiervan reeds op de hoogte waren van in het begin van jullie onderduiken (CGVS p. 8 + CGVS broer p. 11, p. 13 & p. 17). Daarnaast verklaart uw moeder dat de mannen van Rechtse Sector zo'n zeven à acht keer in totaal langskwamen, zowel 's avonds als

overdag, dat ze nooit zelf de deur voor hen opendeed, dat er nooit geweld is gebruikt en dat ze nooit effectief binnen geweest zijn in het appartement zelf. Ze voegt eraan toe dat ze de eerste keer langskwamen op 9 maart 2014 rond 17-18u (CGVS moeder p. 8 & p. 11). Uw vader legt hieromtrent merkelijk afwijkende verklaringen af. Zo verklaart hij dat de eerste inval op 9 maart 2014 tegen 22u was, dat ze nooit overdag kwamen maar altijd 's avonds tussen 21u en middernacht, dat ze van 9 maart 2014 tot 28 april 2014 enkele keren per week bij hen langskwamen, dat uw moeder één keer de deur zelf opendeed en ze op dat moment binnenkwamen in jullie appartement (daarbij kreeg uw vader klappen en kwamen ze zelfs tot op het balkon) (CGVS vader p. 7-8). Overigens verklaart u over deze bezoeken dat dat maar twee-drie keer zou zijn gebeurd (CGVS p. 12). Welnu, deze verklaringen van u en uw familieleden wijken dermate van elkaar af dat er ook aan deze bezoeken door Rechtse Sector (met onder anderen de ex-man van uw zus, R.S., die ook sympathiseerde met deze groepering) geen geloof meer kan gehecht worden.

De convocatie die u neerlegt (document 4) is niet in staat de hierboven aangetoonde ongeloofwaardigheid te herstellen. Om te beginnen dient opgemerkt te worden dat documenten enkel een afdoende ondersteuning vormen van het aangehaalde asielrelaas als die gepaard gaan met geloofwaardige en coherente verklaringen. Zoals hierboven omstandig aangetoond, is dit in casu niet het geval. Daarbij komt dat uw verklaringen als zou de politie nauw samenwerken met Rechtse Sector en ze u door middel van deze convocatie in handen zouden willen krijgen om u vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, maar weinig aannemelijk zijn in het licht van de reeds vermelde informatie (zie boven). Daarnaast dient opgemerkt dat de convocatie niet vermeldt in welke hoedanigheid u wordt opgeroepen – voor een oproeping door een officiële overheidsinstantie is dit opzienbarend, temeer als blijkt dat dit bij uw broer wel zou zijn ingevuld (zie document 3 broer). Als u gevraagd wordt waarom u wordt opgeroepen, verklaart u dat dat u dat niet weet. Ook als u om meer details over deze convocatie gevraagd wordt, verklaart u het niet te weten; u had nochtans verklaard deze convocatie gelezen te hebben (CGVS p. 9). Welnu, als u effectief zou worden opgeroepen door de politie op aangeven van Rechtse Sector, kan van u toch verwacht worden dat u meer weet te vertellen over deze oproeping; te meer omdat er op de convocatie gewoon vermeld staat dat u wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en dat de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogendheden van een oproeping betreffen. Gelet op bovenstaande elementen, toont u met dit document absoluut niet aan dat u zou zijn opgeroepen door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector. Bovendien verklaart u zelf dit verband niet te kunnen verklaren (CGVS p. 9).

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Oekraïne een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Oekraïens intern paspoort, uw rijbewijs en uw schoolattest bevatten immers louter informatie over uw identiteit en uw opleiding, die hier niet betwist wordt. De convocatie werd reeds eerder besproken (zie boven). Bijgevolg zijn deze documenten niet in staat deze beslissing te wijzigen.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige

schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861), uw zus M.S. (O.V. 7.885.870) en uw broer G.O. (O.V. 7.885.866) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.”

Uw Oekraïens intern paspoort, de geboorteakte van uw dochter, uw diploma's en uw scheidingsattest bevatten louter informatie over uw identiteit en die van uw dochter, uw professionele opleiding en uw echtelijke situatie, die hier niet betwist wordt. Deze documenten zijn echter niet van die aard dat ze uw beslissing of die van uw broers zouden kunnen beïnvloeden.

Wat betreft uw verwijzing naar de politieke onrust en instabiliteit in geval van terugkeer, benadrukt het Commissariaat-generaal dat het zich bewust is van de problematische situatie in Oekraïne, doch dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of om te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Zulks vindt aansluiting bij het standpunt van de UNHCR waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier, en waaruit kan worden afgeleid dat de UNHCR van oordeel is dat elke asielaanvraag op eigen merites en op individuele basis moet worden beoordeeld, dit met bijzondere aandacht voor de specifieke omstandigheden eigen aan de zaak.

Hieruit volgt dat een loutere verwijzing naar uw Oekraïens staatsburgerschap niet volstaat om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Een individuele beoordeling van uw vraag om internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging of het risico voor het lijden van ernstige schade in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk, en u blijft hier om bovenstaande redenen in gebreke.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus zoals voorzien in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld naar aanleiding van een gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge doch stelt vast dat uit een grondige analyse van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan u afkomstig bent op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat er in hoofde van uw ouders R.O. (O.V. 7.885.861) en A.N. (O.V. 7.885.861) – die verklaarden hun asielaanvraag ondermeer te baseren op de elementen uit uw asielrelaas – door het Commissariaat-generaal eveneens werd overgegaan tot een weigering van het vluchtelingenstatuut en een weigering van het statuut van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift (zie p. 3) de schending aan van de zorgvuldigheidsplicht, van de motiveringsplicht en van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van

vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Ze geven een theoretische uiteenzetting over de vrees voor vervolging.

Verzoekers wijzen erop dat ze hun identiteit (zie p. 4) *“onstuitbaar hebben aangetoond middels originele Oekraïense binnenlandse passpoorten”* en dat er *“aangaande hun identiteit en hun etnische afkomst derhalve geen enkele betwisting mogelijk”* is.

Ze wijzen tevens op de neergelegde (zie p. 4) *“originele convocatie”* waarvan *“de waarachtigheid en de authenticiteit niet in vraag wordt gesteld”* en die aantoon *“dat zij werden uitgenodigd op het politiebureau van hun effectieve woonplaats (weliswaar onder plaatselijke hun roepnaam)”*, als *“lokmiddel om verzoekers onder druk en bedreiging te laten rekruteren ten einde mee te laten vechten in het Oosten van Oekraïne tegen de Russische separatisten wat zeer gebruikelijk is in de huidige conflict”*.

Volgens verzoekers begonnen hun problemen toen R.S., de ex-echtgenoot van M.S. en een fervent lid van de Rechtse Sector, hen kwam bedreigen om hen mee te laten vechten in het Oosten van Oekraïne. Ze hekelen dat de commissaris-generaal hier geen geloofwaardigheid aan hecht.

Ze benadrukken dat er een originele geboorteakte en echtscheidingsakte van M.S. werden neergelegd. Volgens verzoekers wordt (zie p. 4) *“dit gegeven tijdens de algehele verhoor bij verwerende partij niet nader onderzocht, wijl deze het startschot is van de gekende bedreigingen opzichts verzoekers vanwege de Rechtse Sector”*.

Ze stellen dat (zie p. 4) *“het louter gegeven dat verzoekers afwijkende verklaringen hebben afgelegd omtrent het tijdstip en het aantal bezoeken van leden van Rechtse Factor in haar geheel geen afbreuk (doet) aan het feit dat verwerende partij de rol en de betrokkenheid van R.S. nader had moeten onderzoeken”*.

Verzoekers wijzen erop dat de commissaris-generaal erkent dat de Rechtse Sector intimidatie en geweldpleging gebruikt tegen mensen die Pro-Rusland zijn of Anti-Maidan zijn en dat deze zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het Oosten van Oekraïne.

Zij citeren uit ongedateerde krantenartikelen en verwijzen naar YouTube-filmpjes die volgens hen (zie p. 4) *“onstuitbaar (laten) merken dat de Rechtse Sector geweld gebruikt tegen alle mensen met een vreemde afkomst bvb. Joden, Armeniërs, Georgiërs, Tsjetsjenen...”* en klagen aan dat de commissaris-generaal *“het problematiek vanuit deze oogpunt niet nader onderzocht (heeft) in de bestreden beslissing, temeer daar deze groepering zeer extremistische is, die recent een formele politieke partij is geworden”*.

Verzoekers geven vervolgens een theoretische uiteenzetting over de bewijslast.

Waar verzoekers vage en tegenstrijdige verklaringen voor de voeten worden geworpen, menen ze dat deze (zie p. 5) *“totaal geen afbreuk doen aan de kern van hun asielrelaas nl. vervolging wegens het behoren tot een andere etnische afkomst”*. Bovendien moet men, volgens verzoekers, *“bij de uiteindelijke beoordeling van de geloofwaardigheid rekening houden met de onmogelijkheid om zich alle gegevens of minder belangrijke gegevens te herinneren of die weer te geven”*.

Ze benadrukken dat verzoekers G.O. en B.O. uitdrukkelijk hebben verklaard dat ze de Oekraïense nationaliteit bezitten en dat ze niet afdoende Russisch kunnen begrijpen en spreken.

Ze voeren aan dat (zie p. 6) *“een normaal voorzichtig en redelijk partij moet zich al ernstige vragen stellen inzake de taalbarrière, indien de asielzoekers uitdrukkelijk tijdens het verhoor verklaart de gevraagde info niet goed te hebben begrepen en deze ook niet te kunnen weergeven in het Russisch”* en stellen dat het feit *“dat verzoeker de gevraagde info op papier heeft kunnen weergeven en dat hij bijgevolg op het einde van de convocatie verklaart de informatie te hebben begrepen”* hieraan geen afbreuk doet. Volgens verzoekers moest de commissaris-generaal (zie p. 6) *“de convocatie in dit geval onmiddellijk staken en een Oekraïense beëdigd tolk aanduiden, wat in casu niet gebeurd is”* (sic).

De minieme tegenstrijdigheden in hoofde van A.N. zijn volgens verzoekers te wijten (zie p. 6) *“aan haar ernstige medische aandoening waarvoor zij op heden behandeld wordt in België”*, wat niet afdoende werd onderzocht tijdens het verhoor.

Verzoekers klagen aan dat de commissaris-generaal zich (zie p. 7) *“pint op minder belangrijke tegenstrijdigheden, onbelangrijke vaagheden of onjuiste verklaringen die niet van wezenlijk belang zijn, en deze argumenten zouden niet als beslissende factoren worden gehanteerd, met dien verstande dat er van fundamentele tegenstrijdigheden zoals door verwerende partij wordt aangehaald in de bestreden beslissingen, in casu geen sprake van kan zijn waardoor voormelde motivering tevens als niet afdoende, draagkrachtig en deugdelijk dient te worden geëtiketteerd”*.

Volgens verzoekers kan echter worden verwacht (zie p. 7) *“dat na een dergelijke trauma verzoekers geen gelijklopende verklaringen afleggen, met het gevolg dat deze informatie om minder belangrijke tegenstrijdigheden betreft die niet van wezenlijk belang zijn, en deze argumenten niet als beslissende factoren zouden moeten worden gehanteerd en de kern van hun asielrelaas onder geen enkel beding raken”* (sic).

Ze stellen dat de commissaris-generaal de verklaringen moet vergelijken met algemeen beschikbare informatie en natrekken waar nodig, (zie p. 7) *“wat in casu niet gebeurd is, temeer daar verzoekers hun problematiek een actuele algemeen gekende info is”*.

Verzoekers besluiten dat de motiveringsplicht, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsplicht geschonden zijn.

Verzoekers vragen aan de Raad de beslissingen van de commissaris-generaal te hervormen en van hen de vluchtelingenstatus te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus, toe te kennen.

2.1.2. Stukken

Bij hun verzoekschrift voegen verzoekers (zie p. 9) *“Kopij medisch attest dd. 18/09/2014 Dr. D.M.”* en *“Kopij foto's verzoekster”*.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoekers, gelet op:

- (i) de informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier waaruit weliswaar blijkt dat er effectief intimidatie en geweldpleging is van Rechtse Sector tegen mensen die pro-Rusland of anti-Maidan zijn en dat deze groepering zijn leden mobiliseert om te gaan vechten in het oosten van Oekraïne, maar waaruit tevens blijkt dat geen enkele bron melding maakt van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen, zoals verzoekers G.O. en B.O. verklaren (zie het verhoorverslag van G.O. van 25 augustus 2014 en zie het verhoorverslag van B.O. van 25 augustus 2014);
- (ii) de incoherente verklaringen van verzoeker over de aanval op G.O. in de traphal van diens appartementsgebouw (zie het verhoorverslag van G.O., p. 9-11; zie het verhoorverslag van R.O., p. 6, 7; zie het verhoorverslag van A.N., p. 6, 7);
- (iii) de tegenstrijdige verklaringen van verzoekers over de aanval op B.O. (zie het verhoorverslag van B.O., p. 6, 8, 9, 11-12; zie het verhoorverslag van G.O., p. 11-13, 15-17, zie het verhoorverslag van R.O., p. 5, 7, 8; zie het verhoorverslag van A.N., p. 5);
- (iv) de incoherente verklaringen van verzoekers over hun vertrek uit Turysk (zie het verhoorverslag van G.O., p. 13; zie het verhoorverslag van R.O., p. 3; zie het verhoorverslag van A.N., p. 5; zie het verhoorverslag van M.S., p. 4; zie het verhoorverslag van B.O., 4-5);
- (v) de tegenstrijdige verklaringen van verzoekers over de bezoeken van Rechtse Sector aan het ouderlijk huis na het onderduiken van G.O. en BO. (zie het verhoorverslag van R.O., p. 7, 8; zie het verhoorverslag van G.O., p. 11,13, 17; zie het verhoorverslag van B.O., p. 8, 12; zie het verhoorverslag van A.N., p. 8 ,11);
- (vi) het feit dat verzoekster M.S. haar problemen met haar ex-man R.S. niet aannemelijk maakt, gezien haar verklaringen hieromtrent onaannemelijk vaag zijn (zie het verhoorverslag van M.S., p. 5-6, 9, 12) en gezien de tegenstrijdigheden tussen haar verklaringen en die van haar moeder A.N. over het verblijf van haar dochter E.S. bij haar ouders (zie het verhoorverslag van M.S., p. 7, 8; zie het verhoorverslag van A.N., p. 9, 10), over het moment waarop M.S. haar moeder inlichtte over het geweld dat haar R.S. tegen haar gebruikte (zie het verhoorverslag van M.S., p.11; zie het verhoorverslag van A.N., p. 10) en over het voorval dat R.S. hun dochter E.S. zonder toestemming van bij verzoekster A.N. thuis had meegenomen (zie het verhoorverslag van M.S., p. 13, 14; zie het verhoorverslag van A.N., p. 9-10; CGVS p. 10, 11);
- (vii) het feit dat uit niets kan worden afgeleid dat het loutere feit een Oekraïens staatsburger te zijn op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling en een loutere verwijzing naar het Oekraïens staatsburgerschap van verzoekers dan ook niet volstaat om aan te tonen dat ze in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Aangaande de in de beslissing weerhouden tegenstrijdigheden en incoherenties, voeren verzoekers in hun verzoekschrift aan dat deze *“totaal geen afbreuk doen aan de kern van hun asielrelaas nl. vervolging wegens het behoren tot een andere etnische afkomst”*, dat men *“bij de uiteindelijke beoordeling van de geloofwaardigheid rekening (moet) houden met de onmogelijkheid om zich alle gegevens of minder belangrijke gegevens te herinneren of die weer te geven”* en dat kan worden verwacht *“dat na een dergelijke trauma verzoekers geen gelijklopende verklaringen afleggen”*.

De Raad wijst erop dat van een asielzoeker wel degelijk mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Bovendien is het zo dat redelijkerwijs verwacht kan worden dat bepalende ervaringen in iemands leven -zoals de aanvallen op G.O. en B.O., hun onderduiken en de bezoeken van de Rechtse Sector aan het ouderlijk huis- dermate in het geheugen gegrift staan dat de betrokkenen daar in een later stadium nog een gedetailleerde en coherente beschrijving van kunnen geven.

Het vergelijken van verklaringen is een nuttige methode om de waarachtigheid van het asielrelaas na te gaan; er anders over oordelen zou elk gehoor, dat tot doel heeft een precieze inschatting te kunnen maken van de gegrondheid van de vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zinledig maken.

Alle in de bestreden beslissing opgesomde tegenstrijdigheden tussen de verklaringen van verzoekers, evenals de incoherenties binnen hun eigen verklaringen, vinden hun grondslag in het administratief

dossier en hebben geen betrekking op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst (RvS 15 januari 2003, nr.114.472).

Gelet op deze tegenstrijdigheden, kan het relaas van verzoekers niet voor waar worden aangenomen.

Waar in het verzoekschrift benadrukt wordt dat verzoekers G.O. en B.O. uitdrukkelijk hebben verklaard dat ze de Oekraïense nationaliteit bezitten en dat ze niet afdoende Russisch kunnen begrijpen en spreken, dat *“een normaal voorzichtig en redelijk partij zich al ernstige vragen (moet) stellen inzake de taalbarrière, indien de asielzoekers uitdrukkelijk tijdens het verhoor verklaart de gevraagde info niet goed te hebben begrepen en deze ook niet te kunnen weergeven in het Russisch”* en dat het feit *“dat verzoeker de gevraagde info op papier heeft kunnen weergeven en dat hij bijgevolg op het einde van de convocatie verklaart de informatie te hebben begrepen”* hieraan geen afbreuk doet, stelt de Raad vast dat verzoekers G.O. en B.O. op het einde van hun verhoren verklaarden de tolk en de gestelde vragen goed begrepen te hebben (zie het verhoorverslag van G.O, p. 18; *“OEKR en RF lijken op elkaar, dat is bijna hetzelfde”*, zie het verhoorverslag van B.O, p. 13), dat het indienen van hun asielaanvragen in het Russisch gebeurde zonder dat ze daar enige opmerking over maakten (zie vragenlijsten DVZ; zie verklaringen DVZ van 14 mei 2014) en dat ze op daarenboven de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarden ook hun verhoor op het Commissariaat-generaal in het Russisch te willen afleggen (zie inschrijvingen DVZ van 14 mei 2014).

Verzoekers kregen bovendien de gelegenheid bijkomende opmerkingen te maken na afloop van het verhoor op het Commissariaat-generaal, maar ze hebben omtrent de communicatie met de tolk geen verdere opmerkingen gemaakt (zie het verhoorverslag van G.O, p. 18,19; *“OEKR en RF lijken op elkaar, dat is bijna hetzelfde”*, zie het verhoorverslag van B.O, p. 13,14).

De Raad wijst erop dat -tot bewijs van het tegendeel- het vermoeden bestaat dat wat in het verhoorverslag, zoals samengevat weergegeven in de bestreden beslissing, opgenomen werd, overeenstemt met wat verzoekers werkelijk hebben verklaard (RvS 26 juni 2002, nr. 108.470).

Verzoekers tonen, gelet op het bovenstaande, niet aan dat wat in de verhoorverslagen werd opgenomen niet overeenstemt met wat ze verklaard hebben, noch dat de bestreden beslissingen gebaseerd zijn op een onvolledig en onjuist verhoor.

Waar ze in hun verzoekschrift laten gelden dat de *“minieme tegenstrijdigheden”* in hoofde van A.N. te wijten zijn *“aan haar ernstige medische aandoening waarvoor zij op heden behandeld wordt in België”*, stelt de Raad vast dat verzoekers geen medisch attest neerlegt waaruit zou blijken dat verzoekster A.N. aan geheugenproblemen lijdt.

Het bij het verzoekschrift gevoegde *“Kopij medisch attest dd. 18/09/2014 Dr. D.M.”* maakt melding van epilepsie in hoofde van A.N., maar uit niets blijkt dat A.N. niet in staat zou zijn om gehoord te worden in het kader van haar asielprocedure, noch dat de door haar voorgehouden *“ernstige medische aandoening”* van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van haar asielaanvraag.

Verzoekers maken dan ook niet aannemelijk dat de kwaal van verzoekster A.N. haar ervan zou weerhouden hebben volwaardige verklaringen af te leggen, zodat de vastgestelde tegenstrijdigheden onverkort blijven.

De bewering in het verzoekschrift dat de commissaris-generaal de verklaringen van verzoekers had moeten vergelijken met algemeen beschikbare informatie en natrekken waar nodig, *“wat in casu niet gebeurd is, temeer daar verzoekers hun problematiek een actuele algemeen gekende info is”*, staat haaks op de inhoud van beslissingen waarin de verklaringen van verzoekers G.O. en B.O. over de gedwongen rekruteringen van de Rechtse Sector, vergeleken wordt met de informatie in het administratief dossier, waaruit blijkt dat geen enkele bron melding maakt van gedwongen rekrutering vanwege Rechtse Sector of van personen die vermoord werden omdat ze weigerden deze beweging te vervoegen.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog aanvoeren dat hun problemen begonnen toen R.S., de echtgenoot van M.S. en een fervente lid van de Rechtse Sector, hen kwam bedreigen om mee te vechten in het Oosten van Oekraïne, dat er een originele geboorteakte en echtscheidingsakte van M.S. werd neergelegd en dat *“dit gegeven tijdens de algehele verhoor bij verwerende partij niet nader onderzocht (werd), wijl deze het startschot is van de gekende bedreigingen opzichts verzoekers vanwege de Rechtse Sector” (sic)*, wijst de Raad erop dat de geboorteakte en echtscheidingsakte van M.S. geenszins haar persoonlijke problemen met R.S. aannemelijk maken -zie hierboven-.

Er wordt, om hierboven uiteengezette redenen, evenmin geloof gehecht aan de problemen van verzoekers G.O. en B.O. met de Rechtse Sector.

De blote bewering in het verzoekschrift dat *“het louter gegeven dat verzoekers afwijkende verklaringen hebben afgelegd omtrent het tijdstip en het aantal bezoeken van leden van Rechtse Factor in haar geheel geen afbreuk (doet) aan het feit dat verwerende partij de rol en de betrokkenheid van R.S. nader had moeten onderzoeken”*, kan geenszins de talrijke incoherenties in hun verklaringen verschonen.

In het verzoekschrift wordt nog gewezen op de neergelegde *“originele convocatie”* waarvan *“de waarachtigheid en de authenticiteit niet in vraag wordt gesteld”* en die aantoon *“dat zij werden uitgenodigd op het politiebureau van hun effectieve woonplaats (weliswaar onder plaatselijke hun roepnaam)”*, als *“lokmiddel om verzoekers onder druk en bedreiging te laten rekruteren ten einde mee te laten vechten in het Oosten van Oekraïne tegen de Russische separatisten wat zeer gebruikelijk is in de huidige conflict”*.

De Raad hecht echter geen bewijswaarde aan voormelde convocatie, gezien:

- (i) een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen, *quod non in casu*;
- (ii) de bewering dat de politie nauw zou samenwerken met Rechtse Sector en ze verzoekers door middel van convocaties in handen zouden willen krijgen om hen vervolgens uit te leveren aan Rechtse Sector, niet wordt aangenomen gelet op de informatie in het administratief dossier;
- (iii) verzoekers G.O. en B.O. onaannemelijk onwetend zijn omtrent de convocaties (zie het verhoorverslag van G.O., p. 14; zie het verhoorverslag van B.O., p. 9);
- (iv) de convocatie van G.O. enkel vermeldt dat hij wordt opgeroepen als *“getuige”* en de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen;
- (v) de convocatie inzake B.O. enkel vermeldt dat verzoeker wordt opgeroepen in het kader van een bepaalde strafzaak en de vermelde artikels enkel de wettelijke bepalingen en geplogenheden van een oproeping betreffen.

Deze convocaties tonen dan ook niet aan dat verzoekers opgeroepen zouden zijn door de politie in het kader van gedwongen rekrutering door Rechtse Sector.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift citeren uit ongedateerde krantenartikelen en verwijzen naar YouTube-filmpjes die volgens hen *“onstuitbaar (laten) merken dat de Rechtse Sector geweld gebruikt tegen alle mensen met een vreemde afkomst bvb. Joden, Armeniërs, Georgiërs, Tsjetsjenen...”* en aanklagen dat *“het problematiek vanuit deze oogpunt niet nader onderzocht (werd) in de bestreden beslissing, temeer daar deze groepering zeer extremistische is, die recent een formele politieke partij is geworden” (sic)*, antwoordt de Raad dat een verwijzing naar algemene rapporten over en/of de algemene situatie in het land van herkomst niet volstaat om aan te tonen dat verzoekers O.R., O.G., O.B. en S.M., in hun land van herkomst, met name Oekraïne, werkelijk worden bedreigd en vervolgd of dat er wat hen betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekers blijven hier -gelet op bovenstaande vaststellingen- in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

De bij het verzoekschrift gevoegde *“Kopij foto's verzoekster”* doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen en tonen evenmin aan dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoekers O.R., O.G., O.B., S.M., geen geloof gehecht worden; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

Waar in de beslissing van de commissaris-generaal gesteld wordt dat verzoekster A.N. de Armeense nationaliteit bezit -wat in het verzoekschrift (zie p. 1, 2) bevestigd wordt- en gezien de nood aan internationale bescherming, geboden door de artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, enkel moet getoetst worden ten aanzien van het land van de nationaliteit, stelt de Raad vast dat verzoekers nalaten concrete elementen aan te voeren die aantonen dat verzoekster in Armenië wordt bedreigd of vervolgd.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Verzoekers O.R., O.G., O.B., S.M., van Oekraïense nationaliteit, brengen geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Waar in beslissing van de commissaris-generaal gesteld wordt dat verzoekster A.N. de Armeense nationaliteit bezit -wat in het verzoekschrift (zie p. 1, 2) bevestigd wordt-, stelt de Raad vast dat verzoekers nalaten concrete elementen aan te voeren die aantonen dat voor verzoekster in Armenië een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Uit de informatie vervat in het administratief dossier blijkt daarnaast dat er in Volodimir-Volynsk geen binnenlands of internationaal gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Op basis van "*International Protection Considerations related to developments in Ukraine - Update I*" van UNHCR dd. juli 2014 en "*COI Focus. Ukraine. Situation de sécurité province de Volhynie*" van 2 september 2014 -toegevoegd aan het administratief dossier-, stelt de Raad immers vast dat de actuele veiligheidssituatie in Volodimir-Volynsk (oblast Volynsky) waarvan verzoekers afkomstig zijn op geen enkele wijze kan worden gekarakteriseerd als dergelijke uitzonderlijke situatie die de toekenning van subsidiaire bescherming wettigt.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Waar in de beslissing van de commissaris-generaal gesteld wordt dat verzoekster A.N. van Armeense nationaliteit is -wat in het verzoekschrift (zie p. 1, 2) bevestigd wordt-, stelt de Raad vast dat verzoekers geen concrete elementen aanvoeren waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekster A.N. in geval van een terugkeer naar Armenië, het land waarvan zij de nationaliteit bezit, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt. De Raad herhaalt dat de nood aan internationale bescherming, geboden door de artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, immers enkel moet getoetst worden ten aanzien van het land van de nationaliteit van verzoekster

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoekers geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig januari tweeduizend vijftien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE